

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: O hvor yndigt og hvor fyndigt

Citation: Brorson, Hans Adolph: "O hvor yndigt og hvor fyndigt", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953, 1951-56, s. 267*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid117335/facsimile.pdf> (tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Du lærde, aldeles fornøyet at være,
Da du fik din Frelseres byrde at bære.

3. Saa glæde sig alting da ude og inde,
At du med GUD forsonet blev,
Pris JESum med hjerle og samlede sinde,
450 Som alle strikker sønderrøv,
Hand har dig til mage
Og dronning valdt,
Som arven skal tage
Med ham i alt,
Trods synden og døden og helvedes rige!
Nu skal du til kronen i himlen opstige.

4. O riigdom, o herlighed uden al ende,
Som du nu faer af JESu haand,
Just det, som var borte, vil JESus dig sende,
Og skenke ved sit ord og aand,
I troen saa meget
Des meer griib fat,
Det er jo dit eget,
Men glem din skat,
Den er dig jo derfor saa dyre forhvervet.
Og dersom den mistes, er sielen fordervet.

Nr. 228.

Mel. Hvor forfænglig etc.

O hvor yndigt
Og hvor fyndigt
Er en christens levnet!

3, 6: valdt] valgt D.

Nr. 228. J¹⁻²: 1, 1 2: yndigt] yndig J¹; fyndigt] fyndig J¹⁻².

2, 10: din Frelseres byrde] den byrde, frelseren pålægger dig, Mt. 11, 29-30. — 3, 2: ad] over at, [ordi. — 3, 3: samlede sinde] samlet sind. — 3, 4: som] herer til JESum; strikker] fangehånd. — 3, 7-8: 1. Pet. 1, 4; Rom. 8, 17; crown] salgheden. — 3, 9: trods] lige meget med. — 4, 3: det, som var borte] det, som var gået tabt ved synden. — 4, 5-6: Så meget des mere skal du i troen gribe fat om det, Jesus vil skenke dig. — 4, 8: glem din skat] pas vel på den. — 4, 9: derfor] for at du skal vogte den; dyre] dyrt.

Nr. 228. Oversættelse. O! wie richtig und wie wichtig, J. C. Ruben, Schr. s. 1026. jfr. nr. 232. — 1, 2: fyndigt] kraftfuldt.

Tør ey plage sig med sorgen
 For sit liv i dag og morgen,
 Er det dog i Gud forborgen.

2. O hvor yndig
 Og hvor fyndig
 Er de christnes dage!
 Hvo i daglig troe og beder
 Favner Gud, og nyder freden,
 Den er alt i evigheden.

3. O hvor yndig
 Og hvor fyndig
 Er de christnes glæde!
 Glæde, som af Gud oprinder,
 Og os med ham selv forbinder,
 Aldrig nogen ende finder.

4. O hvor yndig
 Og hvor fyndig
 Er de christnes skjønhed!
 De, som aadens smykke nyder, 451
 Vide nok, hvad det betyder,
 Naar vor Jesus sielen pryder.

5. O hvor yndig
 Og hvor fyndig
 Er de christnes styrke!
 Satan selv maa staae til skamme
 Med sin fulde fyr og flamme,
 Naar hand lænker dem at ramme.

6. O hvor yndig
 Og hvor fyndig
 Er de christnes lykke!

1, 4-5: Mt. 6, 34. — 1, 4: [er] behøver; *sorgen*] bekymringen. — 1, 6: Kol. 3, 3; ordene er her anvendt i den betydning, at den kristnes liv ved at være skjult i Gud er betrygget mod alle angreb; *er det dog*] da det jo dog er. — 4, 4: de, som flæder glæde i (*nyder*), hvad der smykker ånden.

Hvad med GUD de foretage,
At det maa ham selv behage,
Det skal lykkes alle dage.

7. O hvor yndig
Og hvor fyndig
Er de christnes ære!
Verden kand de ey befalde,
JESus lystes ved at kalde
Dennem brødre og udvalde.

8. O hvor yndig
Og hvor fyndig
Er de christnes digten!
Hærens godhed at bekiende,
Det er deres maal og ende,
Hvor de sig i verden vende.

9. O hvor yndig
Og hvor fyndig
Er de christnes viisdom!
Som sig løs fra synden slide,
Ville her med JESu lide
Og af verden intet vide.

10. O hvor yndig
Og hvor fyndig
Er de christnes eyer!
Hvad de sande christne haver,
Ere stige skiulte gaver,
Som ey nogen tyv opgraver.

11. O hvor yndig
Og hvor fyndig

9, 5: *Jesaa*] *Jesusa D.*

6, 4: *med GUD*] med Guds hjælp. — 6, 5: *ni*] for *at*. — 7, 4: *befalde*] være til behag.
— 7, 5: *lystes*] glæder sig. [jfr. nr. 165, 10, 6; 221, 7, 2. — 8, 3: *digten*] *attid*, *stræbet*,
jfr. *digten* og *tragten*. — 9, 4: *som*] hører til *de christnes*. — 10, 5-6; Mt. 6, 20.

Er de christnes rige!
Ydmyghed i sind og sæder 452
Verden daglig undertræder,
Til GUDs riges arv sig glæder!

12. O hvor yndig
Og hvor fyndig
Er de christnes prangen!
Christne ingen pragt forlange,
Før man skal dem der udfølge,
Hvor de gyldne gader prange.

13. O hvor yndig
Og hvor fyndig
Er de christnes sager!
GUD dem kraft og visdom giver,
At de HERrens gierning driver,
Den bestaer og evig bliver.

Nr. 229.

Mel. Paa GUD allene etc.

O! hvilken ære,
Og at begrib for stor,
Hans børn at være,
Som i det høje boer,
Naar man er bleven
Til HERren ret omvendt,
Fra verden reven,
Med JESU ret bekiendt,
I himlen skreven
Med lammets røde prent.

Nr. 229. J¹⁻⁷. 1, 2: begrib] begreb J.

11, 3: rige] måske herredomme, orig.: herrschen. -- 11, 5: undertræder] under-
kæder, overvinder. -- 12, 3: prangen] stolte fremtræden. -- 12, 5: udfølge] mod-
tage. -- 12, 6: i det ny Jerusalem, Joh. Ah. 21, 21. -- 13, 5: driver] udøver.
Nr. 229. Original. En salme om storheden ved at være Guds barn. -- 1, 2: begrib]
begribea, fatteevne. -- 1, 9: Lk. 10, 20. -- 1, 10: lammets røde prent] Jesu blod.